

# РЕШЕНИЕ

№ 5295

гр. София, 29.07.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов  
Мария Попова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2772** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК.

С решение от 14.01.2013 г. по НАХД № 124/2012 г., Софийски районен съд, НО, 109 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 002 от 24.10.2011г., издадено от Председателя на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с което на осн.чл.34, ал.1 от ЗПУКИ, на М. Я. Т. е наложена глоба в размер на 1000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Председателя на КПУКИ, в която се моли да бъде отменено решението като незаконосъобразно и неправилно и да се постанови друго, с което да бъде потвърдено НП. Излагат се подробни доводи, че установеното нарушение е формално, поради което преценката на съда за маловажност на случая е неправилна, като наказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, поради което е наложил санкция в размера на предвидения от закона минимум.

Ответникът- М. Я. Т. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и основанията, изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл. 218 - 220 от АПК, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от лице с правен интерес и е допустима. По същество е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) , както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

По делото не е имало спор относно фактическата обстановка. При анализ на събраните по делото доказателства, първоинстанционният съд е достигнал до заключение, че по безспорен начин е установено наличие на административното нарушение, за което е наложена административната санкция. Касае се за формално нарушение, което е изпълнено със закъснение от два дни. Районният съдия е обосновал извода, че са налице предпоставките за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е законосъобразно, обосновано и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

В разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗПУКИ е предвидено административно наказание за лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по чл.12 в законоустановения срок. Лицата, заемащи публични длъжности са изброени в чл.3 от ЗПУКИ, а в т.25 от същата разпоредба като такива са определени и служителите в администрацията на президента, на органите на законодателната, изпълнителната и съдебната власт, служителите в местната администрация, служителите в администрацията на органи, създадени със закон, с изключение на лицата, заемащи технически длъжности. Не е спорно по делото , че ответника по касация М. Я. Т. , която е заемала длъжност „ старши сътрудник по управление на европейски проекти и програми” в ГД „ СКТструктурни фондове и международни образователни програми”, отдел „ Външно европейски програми” на М. е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на цитираната разпоредба и като такава е имала задължението да подаде декларация за несъвместимост по чл.12,т.1 от ЗПУКИ. Законоустановения срок за подаване на тази декларация съгласно чл.13 от ЗПУКИ е 7-дневен, считано от избирането или назначаването на лицето, заемащо публична длъжност. Т. е встъпила в длъжност на 01.08.2011г., т.е. следвало е да подаде декларацията по чл.12, т.1 от ЗПУКИ в срок до 08.08.2011г., включително. Декларацията е подадена на 09.08.2011г. или с един ден закъснение.

Независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят законосъобразно и правилно е преценен от СРС като маловажен. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не поставя ограничение в приложното си поле, с оглед вида на нарушенията: резултатни или формални. В този смисъл, не може да се обоснове извод, че само поради обстоятелството, че в състава на нарушението не се включва настъпване на общественоопасни последици, извършването на това нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които

деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда, че за “маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона “може” не обуславя действие при “оперативна самостоятелност”, а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици.

Преценката за “маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Както дейността на административно-наказващия орган, така и тази на съда, по своя характер е правораздавателна, но осъществявана в различни фази, поради което и двата органа разполагат с правомощия да преценяват наличието на маловажен случай и да приложат неговите последици.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, според която съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор.

В конкретния случай, безспорно е установено, че задължението е изпълнено доброволно, декларацията по чл.12, т.1 от ЗПУКИ е подадена със закъснение само от един ден и при липса на предходни нарушения от страна на санкционираното лице. Всички тези обстоятелства обосновават извод за маловажност на случая, поради което са налице предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, но административнонаказващият орган не е приложил последната и в този смисъл наказателното постановление е издадено в противоречие със закона.

Като е отменил НП на това основание, Софийският районен съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIII-ми касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.01.2013 г., постановено по НАХД № 124/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.